

Aanvulling / rectificatie

Op verzoek van de **familie van Hoorn**, dient men de gemarkeerde tekst op pagina 221 - zie bijlage-, uit het boek "**Eén groot avontuur**, het leven van Veerenaar Boete (Huibrecht) Minneboo 1924 - *met het water als rode draad*" te lezen als:

"dat Henk tijdens het ongeluk aan het roer stond en dat niet bekend is wat er in de stuurhut met hem is gebeurd".

* Zie ook het verslag van de scheepvaartinspectie en het verhaal van matroos Peter Goulooze.

Bedoelde pagina blz. 221 uit het boek

We hebben het ook een keer gehad dat we voor Goeree lagen te vissen, een beetje diep af, potdicht van de mist, maar windstil en het ving lekker daar. Op de radar zag ik een schip steeds dichterbij komen, maar ik kon niet weg. Dat was een coaster. Toen heb ik een brul gegeven. Daar zijn we toen maar vlug vertrokken. We zijn toen maar bij Scheveningen gaan vissen. Daar heb je geen scheepvaart en daar was het lekker vissen.

Ik had toen al radar. Het is gebeurd dat we zondagsnachts weggingen in de dichte mist. Je kon haast de mast niet zien. Maar met die radar was het mogelijk om uit te varen. Sommigen hadden Dekka, dat was met plaatsbepaling maar dat was nogal duur. Dat kostte fl. 1.000,00 per maand.

Als het mistig was stond er altijd 1 man aan het roer, 1 man had kombuiswacht om koffie te zetten en zo en 1 man stond voorop. Als het mistig is zie je op den duur van alles, je ziet zelfs boerenwagens rijden op het water. Als je dichterbij kwam bleek het een kokmeeuw te zijn. Ik had liever storm dan mist.

We hebben ook lekker gevist, maar met een windkracht 7 gingen we niet. Toen de garnalenvangst minder werd zijn er een aantal vissers op de tong gaan vissen, maar daar waren de scheepjes niet geschikt voor. Je moest dan wel weten wat je moest doen. Zo is Henk van Hoorn (24 jaar) uit Colijnsplaat met de KG 4 ook verdronken.

Daar stond iemand aan het roer die er geen verstand van had. Zodra je voelt dat het zwaarder gaat of dat het schip meer moet gaan trekken, moet je zorgen dat de netten naar boven gehaald worden. Dat is een teken dat ze aan het verzanden zijn. Anders trek je je schip naar beneden.

RAAD VOOR DE SCHEEPVAART:

Overslaan giek waarschijnlijk oorzaak kapseizen kotter

VLISSINGEN - De raad voor de Scheepvaart heeft uitspraak gedaan in de zaak van de ramp met het vissersvaartuig 'Stern' KG 4, dat op 27 juni 1979 tijdens het vissen voor de kust van Scheveningen plotseling kapseisde en zonk. De uit Colijnsplaat afkomstige schipper H. A. van Hoorn kwam daarbij om het leven. In zijn uitspraak concludeert de Raad dat het overslaan van de bakboordgiek „de meest waarschijnlijke oorzaak” van het omslaan van de kotter is geweest. Aan gezien de juiste toedracht niet precies is komen vast te staan, meent de Raad dat daarnaast nog een aantal factoren aan het kapseizen van het schip heeft bijgedragen.

De kotter 'Stern' vertrok vanuit Scheveningen om op tong te gaan vissen. Het was goed weer die avond. Later ging het schip wat verder naar het visgebied 'Geultje van Monster' en rond 1.00 uur 's nachts werd geconstateerd dat er zwargheid (schelpen en dergelijke) in de netten zat. Naast de schipper bevonden zich twee matrozen aan boord. Eerst werden de netten door het water schoongestoomd, zodat ze lichter werden en toen binnengehaald. Bij het binnenhalen aan bakboordzijde

gebeurde het ongeluk en kapseisde de kotter plotseling. De schipper bevond zich op dat moment in de stuurhut en verdronk. De beide andere bemanningsleden zagen kans zich in veiligheid te stellen met een dinghy. In een beschouwing over de toedracht concludeert de Raad voor de Scheepvaart dat de kotter, eigenlijk een garnalenvisser, voorzien was van boomkorren met een boomlengte van 8 meter voor het vissen op tong en schol. Vergelijkbare vissersschepen zijn meestal

uitgerust met een lengteboom van ongeveer 5,5 meter. Tevens had het binnennet in het stuurboordnet mazen van 4 cm inplaats van de voorgeschreven 8 cm.

Lering

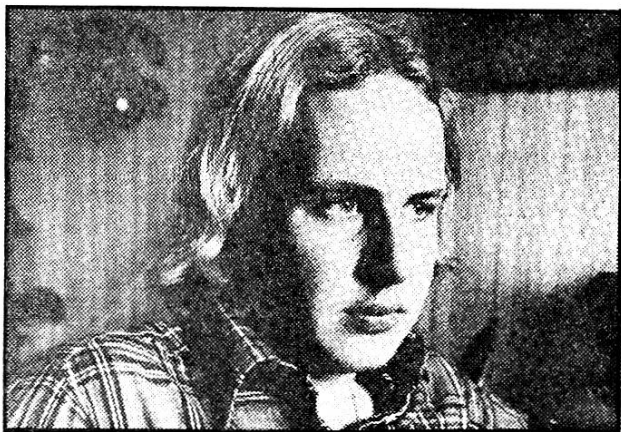
In verband hiermee, zo meent de Raad, kan de lering worden getrokken dat schippers van in het bijzonder kleine vissersvaartuigen zich dienen te realiseren dat, indien tengevolge van manoeuvres met het tuig, al dan niet gecombineerd met andere invloeden, hun schip een aanzienlijke slagzij krijgt, zij allereerst hun handelen moeten richten op het verminderen van de slagzij. Dit geldt in het bijzonder wanneer een getopte giek ten gevolge van slagzij de verticale stand nadert, aldus de Raad voor de Scheepvaart, die verder zijn deelneming uitspreekt met de nabestaanden van schipper Van Hoorn.

Drenkelingen wachtten uren op hun redding

COLIJNSPLAAT - Het heeft volgens het verhaal van Peter Goulouze (17) uit Colijnsplaat meer dan tweeënhalf uur geduurd voor de beide drenkelingen van kotter KG4 woensdagmorgen vroeg werden gered. Peter Goulouze en J. Filius (19), ook uit Colijnsplaat, wisten zich voor ze voor de kust van Scheveningen werden opgepikt door de sleepboot Frya 1 in veiligheid te stellen op de romp van de langzaam zinkende KG4 en later in de dinky van de vissersboot. Halverwege de woensdagmiddag zit Goulouze weer aan de haven van Colijnsplaat, in de vismijn en aan

boord van verschillende kotters. Hij heeft - met Filius - een bewogen nacht achter de rug, een nacht, die dramatisch is geëindigd: de schipper van de gezonken kotter wordt vermist. „Ik ben bang,” zegt Goulouze, „dathij nog in de stuurhut zit.” Wat is er, woensdagnacht kort bij de kust van Scheveningen gebeurd? „We waren aan het vissen,” geeft Peter Goulouze als zijn relaas van de gebeurtenissen. „en toen we wilden ophalen, bleek er zwaar materiaal in een van de netten te zitten. Zand of ander zwaar spul. We hebben geprobeerd dat net in de zee te spoelen om het lichter te ma-

ken, we probeerden het met een winch binnen te halen. Maar dat lukte moeilijk. En op een gegeven moment zat het touw vast en is de giek overgeslagen.” Als gevolg daarvan begon volgens Goulouze de kotter scheef te hangen, te kapseizen en te zinken. „Filius en ik konden van boord springen, maar de schipper was in de stuurhut. Wij zijn rond de boot geworpen en we konden op de romp klimmen. De kont ging de zee in en het voorschip stak er boven uit. De kotter zonk eigenlijk maar langzaam. Wij zijn op de kop van het schip gaan zitten. Hoelang? Ongeveer een uur, denk ik. Toen hebben we geprobeerd de dinky aan boord te pakken te krijgen. Dat lukte. We konden hem uitzetten, maar het vletje bleef een hele tijd aan de kotter vastzitten, tot het verbindingstouw brak.” Daarna hebben Filius en Goulouze geruime tijd in de dinky rondgedobberd. Hij spreekt terughoudend over het gebeuren: „We hebben eerst vuurpijlen afgeschoten, maar daar kwam niets op. Later hebben we op de dinky reddingslichten aangedaan en daar is tenslotte de sleepboot Frya op afgekomen. Die heeft ons opgepikt, en naar IJmuiden gebracht. Ik denk dat alles zich zo tussen 's nachts één uur en half vier heeft afgespeeld. Van de sleepboot zijn we overgezet op de Yerseke 25, die in de buurt kwam. Die heeft ons naar IJmuiden gebracht. 't Was erg triest, triest allemaal, en dat terwijl ik nog maar vijf weken van de visserijschool ben.”

Peter Goulouze: „Het was erg triest allemaal”.